

► **Tachtigste editie van het evenement gehouden in Lierop**

Op de Fokpaardendag zien de pony's er allemaal piekfijn uit

De laatste pony's worden nog even snel geborsteld, manen worden ingevlochten met linten en de werkkleding wordt verruild voor een witte blouse en broek. De 80ste Fokpaardendag van Lierop kan van start.

Juliët Meulendijks

Lierop

Buiten de ring staan Marinus Kanters en goede vriend Toon Louwers te wachten. Achter Kanters komt het hoofd van shetlandpony Mona tevoorschijn. „Ze is de enige die ik nog heb”, zegt Kanters. Al zo'n zeventig jaar is hij bezig met pony's. „Als 14-jarig jongetje bracht ik de pony's van anderen voor, later kocht ik mijn eigen shetlanders. Die kon ik toen net betalen.” Een paar jaar later stapte hij over naar Welsh pony's. „Maar ik eindig weer waarmee ik begon”, zegt hij terwijl hij Mona een klopje geeft.

„Ik breng haar zelf voor”, zegt Kanters. „Niet gek hè, voor twee man boven de 80”, voegt Louwers toe. Na korte instructies van de jury laat Kanters zien wat zijn pony te bieden heeft. Louwers loopt snel de ring in om een foto te maken. Het tweetal waagt een drafje. Als de routine erop zit, wachten ze tot de rest is geweest. Kanters aait zijn pony over de manen en praat even tegen haar.

Ondertussen zijn de picknicktafels en tuinstoelen waar oude bekenden even bijkletsen opgezet. De broodjes en koffie worden uit de tas gehaald

en de resultaten van de afgelopen uren zijn onderwerp van gesprek. De een na de ander komt terug met zwarte vegen op de witte broek. Er is hard gewerkt en niet zonder resultaat.

'Het is heel gezellig'

„We zijn eerste en tweede geworden”, zegt een van de gebroeders Swinkels. Met trekpaarden Laura van Hoeve Ruth en haar veulen Lizzy kwam de groep uit Vlierden om prijzen in de wacht te slepen. Eerder op de dag werd er nog druk 'getoiletteerd' rondom de trailer. Het harde werk heeft zijn vruchten afgeworpen. „We komen natuurlijk om te winnen”, klinkt het. „Maar het is ook

gewoon heel gezellig. Iedereen kent elkaar in dit kleine wereldje.”

Wie ook deel uitmaken van dat wereldje zijn Jan Smits en zijn trekpaarden Zoey en Emke. „Mijn vader deed eind jaren vijftig al mee, dus dat is er met de paplepel ingegoten”, zegt Smits. Hij spuit nog een beetje haarlak op de vacht van Emke. „We zijn er klaar voor. Nu alleen nog het halster om en dan kunnen we de beker ophalen”, zegt hij met een lach.

Aan de andere kant van het veld poetst de Roermondse Marjo Aarts de koets nog even op. Samen met haar zwager Ger Verstegen vormt ze al tien jaar een team: hij is de menner en zij zorgt ervoor dat het materiaal in orde is. „Je werkt met levende die-

▲ **Het is een komen en gaan van paarden en pony's op de Lieropse Fokpaardendag.** FOTO

ANETTE VAN DE GOOR/DCI MEDIA

Het is er met de paplepel ingegoten

– Jan Smits, deelnemer

ren, dat maakt het elke keer weer anders”, zegt ze. Verstegen komt met pony Calypso van de trailer gelopen. „Het doel van vandaag is gezellig meedoen.”

'Achteraan, zoals verwacht'

Zo denken Kanters en Louwers er ook over. Het drietal komt teruggelopen. „Precies zoals verwacht, we liepen achteraan”, zegt Kanters met een lach. „Maar het was heel leuk om weer een keer te doen. Gelukkig kunnen we het nog.” Nu het officiële deel van de Fokpaardendag erop zit voor de twee tachtigers, rest hen nog maar één ding. „Gezellig lullen met alle andere paardengekken die hier rondlopen.”